

gen Overeenskomst, og jeg troer, at Mindretallets Forslag tilligemed den ærede Ordførers Forsvar idag har givet det bedste Beviis derfor; naftet jeg, som sagt, fik dette Indtryk, saa holdt jeg mig dog saameget som muligt tilbage fra bestemt at udtale min Mening, og det vil vistnok ikke være undgaet den ærede Ordførers Opmærksomhed, at jeg den første Dag, vi vare samlede, saagodt som principalt tiltraadte det Forslag, som han omtalte, men at det desnaftet dog havde ondt ved at opnaae et Fleertal for sig. Jeg holdt min Mening i dette Stykke tilbage, indtil jeg saae, at hvad der forøvrigt var omtalt ikke kunde opnaae nogen Majoritet, og først da sluttede jeg mig til det Forslag, som efter min Formening havde Udsigt til at gaae igjennem. Jeg skal endvidere tilføie, at selv om det af den ærede Ordfører omtalte Forslag, nemlig at de nuværende Vælgere skulle beholde den nuværende Valgret, og at Alle skulle være valgbar, kunde have opnaaet Majoritet, saa kom jeg dog til Slutningen, ved at overveie Sagen, til den Overbeviisning for mit Bedkommende, at det af Fleertallet opstillede Forslag i det Hele taget vilde være bedre end et Forslag paa det af den ærede Ordfører antydede Grundlag, og derfor har jeg sluttet mig til Fleertallets Forslag.

Kraiberg: Som Medlem af det Fællesudvalg, der har behandlet denne Sag, greb jeg med Glæde det Mægtingsforslag, som blev stillet, at man nemlig skulde udstryge den Paragraph, som var det egentlige Stridspunkt, og derimod slutte sig om de Paragrapher, hvorom der i begge Thing havde været Enighed; det var min Overbeviisning, at en saadan Lov, der gav alle skatteyndende Borgere i Communerne Valgbarhed, der traf en hensigtsmæssig Ordning af Valgmaaden, som gjorde det muligt for enhver Kjøbstad at faae borgerlige Raadmænd osv., vilde være af den Betskaffenhed, at den vilde blive hilset med Glæde i alle Kjøbstæder; hvorledes derimod Oven vil blive modtagen, hvis den skulde udkomme i den Skikkelse, som den vil faae, hvis det Forslag, som er stillet af Fællesudvalgets Fleertal, maatte blive vedtaget, veed jeg ikke; thi Spørgsmaalet om Kjøbstadsvalgernes Inddeling i Classer er ikke drøftet i

Pressen, idetmindste ikke i noget betydeligt Omfang, ligesom jeg heller ikke i selve Kjøbstæderne har hørt nogen Udtalelse derom. Det er min Overbeviisning, at en saadan Inddeling, hvorved kun et høist ringe Antal Vælgere optages i de Begunstigedes Classe, ikke kan Andet end, om ikke strax, saa dog i en nær Fremtid, vække Misforstaaelse, og det er min Overbeviisning, at der derved paa mange Steder vil staves Splid og Uvedragt. Dette er Grunden til, at jeg for mit Bedkommende ikke har kunnet stille mig anderledes til Sagen, end jeg nu har gjort; skulde derimod Thingets Fleertal her bestemme sig for Udvalgets Fleertals Forslag, saa er det mit Ønske, at min Frygt maa vise sig at være ugrundet. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Thune: Naar den ærede Ordfører udtrede, at det var ham kjært, at den Oplysning kom lige før Sagens Afslutning, at alene de Næringsdrivende i flere Communer betalte Lønningerne til Communens Embedsmænd, da vil jeg rigtignok tillade mig at sige, at jeg troer, at den Underretning er kommen lidt for seent, idetmindste vilde det have været meget ønskeligt, om den var kommen paa et tidligere Stadium af Sagen, for at den nøie kunde være bleven belyst. Jeg tilstaaer nu, at jeg ikke ret veed, hvad det er for Embedsmænd i Communen, hvis Løn de Næringsdrivende skulle være ene om at udrede; jeg troer, at den eneste Embedsmænd, som han kunde anføre i saa Henseende, maa være Ræmmeren, men han lønnes af Communen blot med 1—200 Rd., saa Beløbet er ikke stort. Jeg troer nu desuden, at dette Beløb ikke udredes alene af de Næringsdrivende, idet der idetmindste af det Beløb, som udkommer ved Grundskatten, anvendes Noget i dette Diemed, forsaavidt Udgifterne dertil ikke udelukkende falde paa Formue- og Wilkaarsskatten. Naar dernæst en æret Rigsdagsmand (Somar) talte om, at de Næringsdrivende have en Forret, at de have Rettigheder for de Byrder, hvorom der er Spørgsmaal, da troer jeg dog, at det ikke forholder sig ganske saaledes; thi de Rettigheder, hvorom der her kan være Tale, angaae jo kun Fordelingen af de Byrder, som de have; andre Rettigheder ere ikke hjemlede dem ved Lovgivningen, om andre Rettigheder